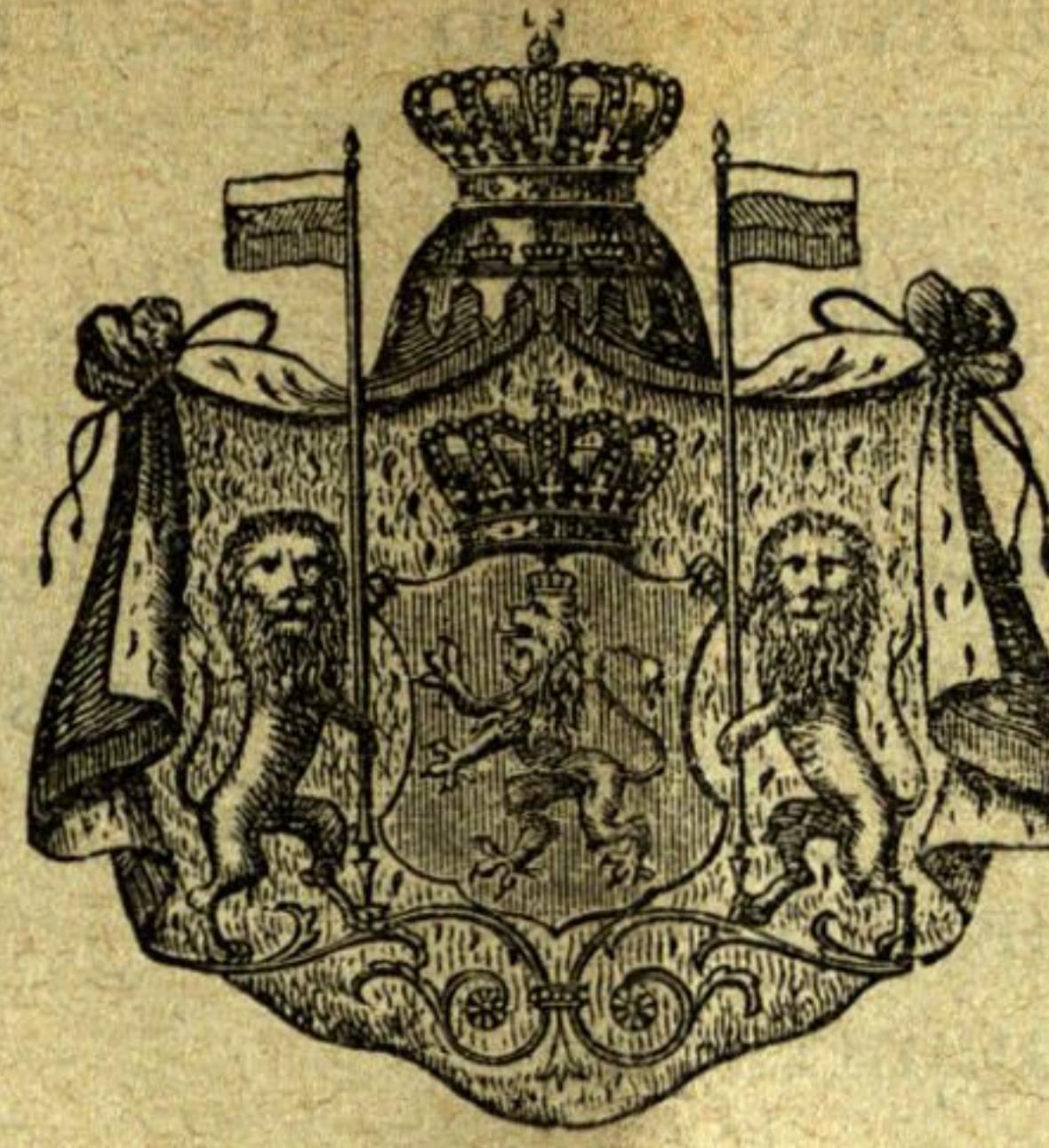


ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ.



ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повъръщане на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 15 февруари 1883 год.

БРОЙ 17.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ събота на 12 февруари Негово Височество прие на докладъ Министра Предсѣдателя Негово Превъходителство Генералъ-Майоръ Соболева, Министра на Войната Негово Превъходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарса, Министра на Правосѫдието г. Грекова, Министра на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията г. Д-ръ К. Стоилова и Продсѣдателствующия на Държавния Съвѣтъ г. Михаиловски.

Същиятъ денъ имахъ честта да се представяхъ на аудиенция при Негово Височество депутатътъ Гг. Д. Аневъ и Д-ръ Цачевъ.

Господжа Д-ръ Головина има честта тоже да се представи на Негово Височество.

Въ недѣля на 13 февруари Негово Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Негово Превъходителство Генералъ-Майоръ Соболева и Военния Министъ Негово Превъходителство Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарса.

Въ същиятъ денъ на 5 часа послѣ пладнѣ Негово Височество изволи тѣржествено да закрие първата сесия на третото обикновенно Народно Събрание, по който случай произнесе слѣдующата рѣчъ:

Господа Представители!

Съ голѣмо удоволствие виждамъ, Господа Представители, че Вашата два-мѣсечна дѣятелност на пълно оправда надеждите и желанията, които исказахъ при откриванието на първата сесия на настоящето Народно Събрание. Азъ както и отечеството сме Ви благодарни за ревността и усърдието, които положихте въ исполнението на възложенната Вамъ отъ народа мисия.

Трѣбва всички ни да чувствуваме едно истинско удовлетворение, че именно настоящето Народно Събрание успѣда разгледа и вотира закона за църковното управление на Княжеството, който като съединява добренето она Св. Синодъ и съгласието на Държавний Съвѣтъ, урежда положението и отношенията на църковното управление на Княжеството, и създава за священиците едно положение съобразно съ званието имъ.

Доволно е да изброюж Господа Представители законътъ за Банката, за отчетността на бюджета, за Смѣтната Палата, за тѣржищата, за да представя Вашата плодотворна дѣятелност.

Ако и да не Ви бѣше възможно да прегледате всичките законопроекти, които Правителството Ми бѣше приготвило, по причина краткостта на сесията, щастливъ съмъ да констатирамъ, че това Събрание показа, че съзнава високата мисия на Народнитѣ Събрания, особено въ нововъзраждающи се народи.

Презъ цѣлото врѣме на сесията Вий имахте една достопохвална цѣль и се стремихте за нейното постижение до послѣдния денъ. Тази цѣль бѣше бѣрзото и крѣпкото организуване на страната чрезъ приеманието на законо-проектите отъ позната Вамъ важностъ. Ни най-малко не

се съмнѣвамъ, че като се върнете сега между Вашите избиратели, Вашите сили ще се подновятъ чрезъ съчувствуието съ което ще се посрещнате, и че въ втората Ваша сесия Вий като увеличите Вашата ревностъ, ще Ми дадете едно още по силно съдѣйствие за постигане на програмата Ми отъ 2 юлий, и ще оставите въ историята на Нашето отечество една славна слѣда и единъ достоподражаемъ примѣръ на ревностъ и патриотизъмъ.

Благодарї Ви, Господа Представители, за отпушчанието на Правителството Ми нужднитѣ сумми, тѣй сѫщо и за гласуванието на важниятъ законъ за жалѣзниците, които иматъ голѣмо значение за напредъкъ на страната.

Като Ви благодарї, Господа Представители, отъ естрадата на народа, за Вашите усърдни трудове, желаї Ви щастливо връщане въ Вашите огнища, и обявявамъ първата сесия на третото Обикновенно Народно Събрание закрита.

Александъръ.

По Министерството на Финансите.

УКАЗЪ

№ 86.

НИЙ АЛЕКСАНДЪРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Прогласявамъ:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърждаваме слѣдующий законъ за устройството и общото управление на Смѣтната Палата.

II. Заповѣдваме щото настоящий законъ да се облѣчи съ Държавния Печатъ и обнародва въ „Държавенъ ВѢСТИКЪ“.

Издаденъ въ Нашата Столица въ София на 8 февруари 1883 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

ЗАКОНЪ

за

устройството и общото управл. на Смѣтната Палата.

ГЛАВА I.

Устройство и права.

Чл. 1. Смѣтната Палата е обязана:

а) да разглѣдва смѣтките по прихода и расхода на Държавата, които ѝ се правятъ всяка година отъ разните отчетници (comptables) на финансовата администрация, и други учреждения, които особени закони ѝ подчиняватъ;

б) да разглѣдва всички вещественни държавни смѣтки;
в) да освидѣтелствува и обявява всѣка година въ едно изложение, съгласието, което сѫществува между смѣтките въ пари или вещи на отчетниците и общите смѣтки на финансовото и другите министерства;

г) да освидѣтелствува и обявява свѣка година, чрезъ особено изложение, окончателното състояние на закритото упражнение (exercice) на бюджета;

д) да поднася всѣка година на Негово Височество рапортъ за главния резултатъ на работите на Палатата, и да излага взгледовете си относително преобразованията и улучшенията, които би трѣбвало да се введатъ въ различните части на счетоводството.

Чл. 2. Отчетниците сѫдѣжни да испровождатъ на Палатата въ определените срокове смѣтките си; въ случай, че забавятъ съ испращанието на смѣтките, или ако никакъ не ги испратятъ, Палатата може да ги осужда на глоба или на наказания предвидени отъ законите и правилниците.

Чл. 3. Съвѣтниците на Смѣтната Палата се назначаватъ и уволняватъ съ княжеский указъ, по предложението на Министра на Финансите съ съгласието на Министерски Съвѣтъ.

Чл. 4. Уволнението и назначението на съвѣтниците на Смѣтната Палата става съгласно съ закона за чиновниците.

Чл. 5. Съвѣтниците на Смѣтната Палата не могатъ да бѫдатъ представители въ Народното Събрание, нито да занимаватъ нѣкоя гражданска или административна служба, нито да иматъ частна търговия или индустрия, нито да взематъ непосредствено или посредствено участие въ предприятия за правителствени или частни постройки.

Чл. 6. Съвѣтниците на Смѣтната Палата не могатъ да бѫдатъ роднини помежду си, нито съ лицата на които провѣряватъ смѣтките, до степень вуйка и първи братовчеди включително.

Чл. 7. Смѣтната Палата се състои отъ:

1 Предсѣдателъ,
6 Съвѣтници,
6 Докладчици, разделени на два класа,
1 Прокуроръ,
1 Дѣловодителъ.

Чл. 8. Дѣловодителятъ има помощникъ, който му помога и го замѣства въ случай на отсѫтствие.

Тоя помощникъ се назначава съ приказъ отъ Министра на Финансите по представление на Предсѣдателя на Смѣтната Палата.

Чл. 9. Платата на чиновниците на Смѣтната Палата се предвижда въ държавниятъ бюджетъ.

Чл. 10. Писците и другите служащи при канцелярията на Смѣтната Палата се назначаватъ отъ нейния Предсѣдателъ.

Чл. 11. Смѣтната Палата има двѣ отдѣления и въ всѣко едно отъ тѣхъ засѣдаватъ по три съвѣтници подъ предсѣдателството на най-старий по възрастъ.

Чл. 12. Всѣка година единъ отъ членовете на едното отдѣление се премѣства въ другото.

Чл. 13. Двѣте отдѣления на едно съставляватъ общото събрание на съвѣта.

Чл. 14. Общото събрание на съвѣта се събира на засѣдание единъ пътъ въ седмицата за да прегледа разгледаните въ всѣко отдѣление дѣла и за да направи постановленията си.

Чл. 15. Предсѣдателятъ може да свика общото събрание на засѣдание всѣкой пътъ, когато го намѣри за нужно.

Чл. 16. Рѣшенятията на общото събрание ставатъ по вишегласие; и въ случай че гласовете се раздѣлятъ на двѣ равни части, приема се основа рѣшение, на което предсѣдателятъ е присъединилъ гласа си.

Чл. 17. Постановленията на Палатата ставатъ въ името на Негово Височество царствующия Князъ.

Тѣ се подписватъ отъ Предсѣдателя и Дѣловодителя.

Чл. 18. Въ случай отсѫтствие на Предсѣдателя, той се замѣства съ най-старий на години съвѣтникъ или пакъ съ най-старий по назначение.

Чл. 19. Докладчиците взематъ участие въ всичките работи на Палатата.

Когато се натоварятъ да направятъ докладъ по нѣкое дѣло, тѣ могатъ да присѫтствуватъ въ общото събрание, нъ безъ съвѣтателенъ гласъ.

ГЛАВА II.

Длѣжностите на прокурора.

Чл. 20. Прокурорътъ си доставя списъка на всичките отчетници, които сѫдѣжни да представляватъ своите смѣтки на Палатата; той внимава щото всички да испровождатъ отчетите си въ определените отъ закона и правилниците срокъ и подига преслѣдование противъ ония, които закъсняватъ, за да имъ се наложи наказанието.

Чл. 21. Той надзирава щото всѣко отдѣление на палатата да държи редовно засѣданията си, и докладчиците да испълняватъ точно длѣжностите си; въ случай на небрежение той отправя обвинението си до Предсѣдателя.

Чл. 22. Той испраща на Финансовото Министерство постановленията на Палатата и слѣди предъ Смѣтната Палата за изслѣдованията и рѣшенията на подадените заявления, за прегледване отново на смѣтките по причина на грѣшки, опущения, двойни или несѫществуещи длѣжности, представени за смѣтка на държавното съкровище.

Чл. 23. Всички заявления за дигане запори, унищожение или пренасяне имущественни залози се отправяватъ на Прокурора.

Чл. 24. Когато въ общото събрание на Палатата се подигне нѣкое подозрѣние за подлогъ, фалсификация или злоупотрѣбление съ пари противъ нѣкой отчетникъ, прокурорътъ се повиква въ засѣданietо и се изслушва преди да се произнесе постановлението.

Чл. 25. Прокурорътъ може да поисква да му се представятъ всичките смѣтки, които мисли че е нуждно да ги прегледа, и Палатата може да му наложи едно такова прегледване.

Чл. 26. Въ случай на отсѫтствие на прокурора, временно го замѣства единъ отъ съвѣтниците на Палатата по назначение на Министра на Финансите.

Чл. 27. Прокурорътъ е натоваренъ съ водението преписката съ министрите, които могатъ да му искатъ съдѣдения по испълнение на постановленията, по диганието запори, по унищожението и намалението на секвестри, по туряните запори, даване залози (хипотеки) и пр.

ГЛАВА III.

Обязанностите на дѣловодителя.

Чл. 28. Дѣловодителятъ присѫтствува на засѣданията на Палатата, той държи разните регистри и особено регистра на засѣданията на Палатата.

Чл. 29. Той е обязанъ да варди подлинните постановления, да испраща копии на имъ по принадлежност и да варди всички документи, които му се повѣряватъ.

Чл. 30. Смѣтките, които се испращатъ въ Палатата отъ отчетниците, се региструватъ отъ дѣловодителя по реда на постъплениято и се нумероватъ.

Чл. 31. Дѣловодителятъ е натоваренъ да варди архивите, да изважда и скрѣпява преписките и извлеченията отъ актовете, които би му се поискали отъ всѣко интересуеще се лице.

Той подписва писмата до отчетниците.

Чл. 32. Строго е запретено на Дѣловодителя да изважда дѣла изъ архивите освѣнъ въ случай, когато подлинните документи се поискатъ отъ нѣкое сѫдилище.

Чл. 33. Въ този послѣденъ случай прокурорътъ съобщава това на Палатата, която прави постановление, ако трѣбва да се съобщатъ документите. Единъ списъкъ отъ документите се съставлява въ два екземпляра, отъ които единъ се оставя въ архивата, а другия се прилага на дѣлото, което ще се вручи редовно прошнуровано и подпечатано съ печата на Палатата, като предварително се брошира (подвърже).

ГЛАВА IV.

Начинъ на провъряване сметките.

Чл. 34. При прегледванието на сметките се извършватъ два вида операции:

а) разглежда се всичка сметка да ли се оправдава редовно всички доходъ и всички расходъ, и

б) разглежда се сметката да ли доходитъ и разноските съзаконни, като се взематъ въ съображение законите относително до естеството на доходитъ, и отворените кредити относително до расходите.

Чл. 35. Предсъдателътъ распредѣля между съвѣтниците сметките, щомъ се регистриратъ отъ дѣловодителя; той опредѣля въ сѫщото време и докладчиците, които ще помогнатъ на съвѣтниците въ занятията имъ.

Чл. 36. Единъ съвѣтникъ и единъ докладчикъ немогатъ да бѫдатъ натоварени да прегледватъ два пъти една и сѫщата сметка.

Чл. 37. Съвѣтниците и докладчиците могатъ да изискатъ отъ отчетниците нуждните обяснения за изучаване на сметките; тая преписка се води посредствомъ дѣловодителя.

Чл. 38. Въ случай, че се укаже нужда да се яви лично предъ Палатата нѣкой отчетникъ или друго нѣкое интересуващо се лице, тогава се извѣстява за това на прокурора, който изисква това лично явяване чрезъ Министра, подъ чието вѣдомство се намѣрва лицето, което се вика.

ГЛАВА V.

За начина на обсѫжданието сметките.

Чл. 39. За всичка сметка, която се прегледа, съставлява се единъ рапортъ, въ който се излагатъ, отдельно за всякоа статия, въ която се забѣлѣжатъ нередовности, отмѣтките на двоякото провъряване, указано въ чл. 34.

Чл. 40. Тоя рапортъ, като се разиска въ отдѣлението, въ състава на което се намира съвѣтникътъ, който е провържалъ отмѣтката, виска се въ общо събрание на Палатата за да постанови определението си.

Чл. 41. Ако общото събрание припознае сметката за точна и редовна и обяви отчетника за издѣлженъ предъ хазната, това постановление е окончателно.

Въ такъвъ случай постановленето се съобщава на интересуващите лица отъ дѣловодителя.

Чл. 42. Ако постановленето укаже на нередовности въ сметките, тогава то е приврѣменно.

Чл. 43. Такова постановление, като се съобщи на отчетника, тоя посредниятъ има право въ двомѣсеченъ срокъ да възрази или да испълни трѣбованията, исказани въ постановленето; щомъ измине срока, Палатата прави окончателно постановление, отъ което проистича че отчетника или е:

- а) издѣлженъ спрямо хазната, или
- б) има да взема, или
- в) има да дава.

Въ първите два случая постановленето произнася освобождението на отчетника и дигане запрещението надъ недвижимите му имущества, които би били заложени за обезпечение, или освобождението гаранцията му.

Ако лицето остане да дира нѣщо отъ хазната, казаното постановление му служи като документъ, съ който може да събере отъ Финансовото Министерство дѣлгътъ на правителството спрямо него.

Въ третия случай постановленето на Палатата служи на Финансовото Министерство като документъ, съ силата на който ще прибере по законенъ начинъ (пътъ) и внесе въ съкровището дѣлгътъ на отчетника, спрямо съкровището.

Чл. 44. Въ всички отъ горѣнаведените случаи на Министерството на Финансите се праща копие отъ постановленето, за да го тури въ испълнение.

ГЛАВА VI.

Обжалование постановленията на Сметната Палата.

Чл. 45. Противъ постановленията на Сметната Палата може:

- а) да се иска повторно прегледване отъ нея сама, или
- б) да се прати на кассиране.

Чл. 46. Повторното прегледване може да стане по просбата на отчетниците. Тая просба се придружава съ оправдателни документи, изнамѣрени слѣдъ произнасяние постановленето; или пакъ по исканието на Прокурора, въ случай на грѣшки, опущения, двойни или недѣйствующи длѣжности (служби), които би се оказали слѣдъ прегледванието на други сметки.

Чл. 47. Срокътъ, въ който може да се поисква повторно прегледване, е 5 години, освѣнъ въ случай, когато документите, на които се е основавала Палатата, за да издаде постановлението си, се признаятъ за лъжливи (фалшиви).

Чл. 48. При прегледване сметките, ако Палатата намѣри фалшивости или злоупотрѣблени, това се съобщава на Финансовото Министерство и на Министерството на Правосѫдието, които правятъ распорѣждание за съдебно преслѣдване на отчетника предъ обикновенниятъ съдилища.

Нѣ всички въ подобни случаи, Палатата преди да даде ходъ на подобни дѣла, трѣбва да повика Прокурора и да му изслуша заключението по редътъ, указанъ въ чл. 24, 25.

Чл. 49. Всички отчетници може да направи възвивъ противъ едно рѣшение на Сметната Палата за нарушение на формата и на закона.

Подобно право има и всички Министри въ границите на своето вѣдомство.

Чл. 50. За да се вземе обаче въ внимание единъ възвивъ, трѣбва той да се направи въ срокъ на три мѣсеца отъ денътъ съобщението постановленето.

Чл. 51. Възвива се прави предъ Държавний Съвѣтъ.

Чл. 52. Ако Държавний Съвѣтъ кассира постановленето на Палатата, тогава той ѝ го праща за да го разглежда отново, и новото провъряване на сметките не може да се възложи на онова отъ дѣлътъ отдѣлението, което ги е прегледвало първия пътъ.

Чл. 53. Ако единъ или повече съвѣтници на Палатата, които сѫ прегледвали първия пътъ сметките, сѫ преминjли въ отдѣлението, на което се възлага повторното прегледване сметките, тогава тия съвѣтници не взематъ участие въ прегледванието, но се отстраняватъ и се замѣстяватъ съ други съвѣтници по реда на възрастта имъ или на назначението имъ.

ГЛАВА VII.

Вещественна отчетност. — Управляване на складове.

Чл. 54. Всички отчетници, натоваренъ съ вардението на вещи, принадлежащи на Държавата, е длѣженъ да дава ежегодно, посрѣдствомъ надлѣжното Министерство, сметка на Палатата за своите дѣйствия.

Чл. 55. Тия сметки представляватъ по количество и стойностъ:

а) вещите, останали въ распореждането на отчетника въ началото на годината или въ началото на приемването имъ (приемванието);

б) сѫществените приемвания и издавания на вещи, които сѫ становали презъ годината или презъ времето на завѣдването;

в) недостигътъ, който се еоказалъ отъ поврѣждане или развали и исхвърлеване, редовно потвърдени и въобще всичко дѣйствие съ вещите, което служи за задължение или издѣлжение сметките на отчетника;

г) вещите, които оставатъ на расположение на отчетника на края на годината или на завѣдението.

Чл. 56. Всичко пренасяне на вещи, всичко промѣняване, употребление или изнасяне, трѣбва да е доказано въ сметките съ оправдателни документи, които доказватъ задължението или издѣлжението на отчетника.

Чл. 57. Формата и истинството на оправдателните документи се опредѣлятъ въ особенъ правилникъ по всичко Министерство отдельно.

Чл. 58. Въ случай, че нѣкой отчетникъ, всѣдѣствие на извѣнредни причини (force majeure), се намѣри въ не състояние да извърши тия формалности, той въ такъвъ случай трѣбва да представи на Палатата едно оправдателно свидѣтелство отъ Министерството, подъ чието вѣдение се намѣрва.

Чл. 59. Провърванието на вещественниятъ смѣтки ще става по сѫщия начинъ както и паричните.

ГЛАВА VIII.

Контролирание на смѣтките на Министриятъ и представяне окончелното положение на изминалитъ бюджетъ.

Чл. 60. Всѣка година Смѣтната Палата като сравни провѣрените отъ нея смѣтки на отчетниците и ония представени отъ Министриятъ, констатира съгласието, което трѣба да сѫществува между разните клонове на държавното съкровище.

Чл. 61. Двѣтъ отдѣления на Смѣтната Палата си расподѣляватъ заедно съ докладчиците това сравняване на смѣтките.

Чл. 62. Въ случай, че смѣтките не се срѣщнатъ, Прокурорътъ изиска отъ Министриятъ нуждните освѣтления за да се открие причината на тия разлики.

Чл. 63. Когато смѣтките излѣзатъ точни, Палатата въ общо засѣдане признае тая точностъ, и направя едно особено опредѣление, въ което се излага окончелното положение на бюджета отъ истеклото упражнение.

Чл. 64. Тѣзи опредѣления се поднасятъ на Народното Събрание въ оправдание на закона за окончелното уреждане на бюджета.

ГЛАВА IX.

Годишниятъ Докладъ.

Чл. 65. Всѣка година Смѣтната Палата въ единъ докладъ до НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО дава подробенъ отчетъ за главните резултати на дѣйствията си, а сѫщо и взглядоветъ си за подобренията, които би били нуждни да се въведутъ въ отчетността.

Чл. 66. Предсѣдателя на Палатата поръчва на едного или двоица отъ съвѣтниците, заедно съ прокурора, да пригответъ вишеупоменѫтий докладъ.

Чл. 67. Слѣдъ като се приготви пomenѫтия въ чл. 65 докладъ, той се внася въ общо засѣдане за да се разисква и приеме и слѣдъ това послѣдно прегледване се поднася на КНЯЗА.

Чл. 68. Тоя докладъ се напечатва и се раздава на Народното Събрание въ врѣме на сесията му.

ГЛАВА X.

Вътрѣшниятъ правилникъ на Смѣтната Палата.

Чл. 69. Палатата е обязана да изработи и поднесе чрезъ Финансовия Министъръ на утвърдение на Негоно Височество единъ правилникъ за вътрѣшниятъ редъ на дѣйствията на Палатата, за правилното приложение на този законъ.

УКАЗЪ

№ 89.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

Прогласяваме:

I. Народното Събрание прие, Ний утвърдихме и утвърдяваме слѣдующий „**законъ за тържищата**.“

II. Заповѣдваме щото този законъ да се облече съ държавний печатъ и обнародва въ „Държавенъ Вѣстникъ.“

Издаденъ въ Нашата Столица въ г. София на 11 февруари 1883 год.

На първообразното съ собственната ръка на **НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО** написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Министъръ на Финансите Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негоно Височество

№ 2730

Господарю!

Честь имамъ да поднесѫ на Ваше Височество за утвърждене приетий отъ Народното Събрание въ настоящата му сесия отъ 7 февруари „**законъ за тържищата**.“

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

Министъръ на Финансите: Г. Д. Начовичъ.

**ЗАКОНЪ
ЗА ТЪРЖИЩАТА**

Чл. 1. Всѣка община има право да учреждава въ границите на своята територия тържища (пазари обори и пр.) за продаване добитъкъ и всѣкакъвъ видъ стока.

Чл. 2. Общинските управления въ общините, гдѣто сѫществуватъ днесъ тържища както и ония, които учредиха за напредъ такива тържища, дължни сѫ да изработятъ правилници за рѣдътъ въ тѣхъ и да ги представятъ на утвърдение на Министерството на Общите Сгради и Търговията чрезъ окр. управителъ.

Чл. 3. Общинското право, което общините могатъ да налагатъ, съгласно чл. 64 отъ закона за общинските управления, на продавачите за продадените на тържището стоки не трѣба да надминува два на сто отъ стойността на продадения предметъ и начинътъ за събирирането това право се опредѣля въ правилника за рѣда на тържището.

Забѣлѣжка: Когато става размѣна (трампа) съ добитъкъ въ тържищата, общинското право се плаща на разницата (юсте). Ако обаче размѣната става безъ разница, плаща се само единъ левъ за свидѣтелство.

Чл. 4. Продавачите на домашенъ едъръ добитъкъ (рогатъ или не рогатъ), представятъ свидѣтелство отъ общината си, че добитъкътъ, когото тѣ извождатъ за проданъ на тържището, е тѣхно законно притѣжание. Ония продавачи, които нѣматъ такива свидѣтелства, се предаватъ на полицейските власти.

Чл. 5. На купувачите домашенъ едъръ добитъкъ общинското управление издава нуждното свидѣтелство, съгласно чл. 64 отъ закона за правилника.

Чл. 6. Тържищата могатъ да се управляватъ на право отъ общинското управление или да даватъ подъ аренда съ публиченъ търгъ.

Чл. 7. Общинските управления могатъ да отстѫнятъ това свое право за издаване свидѣтелството на закупателя тържището, като искажатъ изрично въ контракта за отдаване тържището, че закупателятъ ще наблюдава за общинските свидѣтелства на продадените добичета и ще издава подъ своя отговорност такива свидѣтелства на купувачите.

Чл. 8. Доходътъ отъ тържищата се внася въ общинската касса и се употребява за нуждите на общината на равна степень, както и другите нейни доходи.

Чл. 9. Законътъ отъ 5 декември 1880 год. се отмѣня отъ денътъ на утвърдяванието на настоящий законъ. Въ онѣзи окрѣзи обаче, които на основание на предишния законъ, сѫ отворили нѣкои благотворителни завѣденія, предишния законъ ще се отмѣни само тогава, когато се намѣрятъ други средства за поддържане на тия завѣденія, или когато стане възможно тѣхното закриване.

Чл. 10. Задържанитъ на основание на предишния законъ сумми отъ интизата на пазарите въ нѣкои окрѣжия и не употребени до сега на никаква целъ, ще се употребятъ за нѣкое общеполезно дѣло въ истия окрѣжъ по рѣшението на Народното Събрание.

Съ указъ подъ № 76 отъ 8 февруари т. г. се постановява: да се внесе въ Народното Събрание за разглеждане законопроекта за „строителните дружества.“

Съ указъ подъ №. 79 отъ същата дата се постановява: по ст. I да се отпуснатъ 447 лева на членовете на Софийски окръжен съветъ, Боне Велиновъ и Таки Петровъ за исплащане на пътни и дневни пари за командировката имъ по служебни дѣла презъ 1882 год. и по ст. II, казаннитъ 447 лева да се взематъ изъ остатъците на непредвидените расходи на Министерството на Финансите по § 3 ст. 4 по бюджета за миналата 1882 година.

Съ указъ подъ №. 80 отъ същата дата се постановява: да се внесе въ Народното Събрание на разглеждане проекта за „поеменъ договоръ по отдаванието експлоатацията на рудниците на частни предприемаче.“

Съ указъ подъ №. 81 отъ същата дата отпускатъ се 3200 лева отъ вакуфските сумми за доисплащане разноските на поправките на бента въ градъ Ески-Джумая.

По Министерството на Вътрешните Дѣла.

УКАЗЪ

№ 64.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля
Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 31 януари 1883 година подъ №. 626 и съгласно съ рѣшението на Народното Събрание,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Рѣшението на Народното Събрание, прието въ засѣданието му отъ 29 декември 1882 година и утвърдено съ указътъ Ни отъ 7 текущий януари подъ №. 3, да се разпространи и на съществуващи окръжни съвети, сирѣч съдържанието и другите разноски на тѣзи по-слѣдните за текущий януари мѣсецъ да се исплати отъ хазната възъ основание на минжлогодишните щатове.

II. Нашътъ Министър на Вътрешните Дѣла се на-
товарва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 31 яну-
ари 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ: Министър на Вътрешните Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 626.

Господарю!

Съ указъ отъ 16 текущий януари подъ №. 34 Ваше Височество благоволихте да заповѣдате, да се внесе за разглеждане въ I-та сесия на Што обикновенно Народно Събрание предложение, щото съдържанието и другите разноски на съществуващи окръжни съвети за мѣсецъ януари да се исплати отъ хазната възъ основание на минжлогодишните щатове. Народното Събрание, като разгледа това предложение въ засѣданието си отъ 20 текущий януари, рѣши: „да се отпусне съдържанието на окръжните съвети отъ $\frac{1}{12}$ часть по бюджета за настоящия мѣсецъ“.

Вслѣдствие на това, честъ имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите, чрезъ подписането на приложенитъ тукъ указъ, да утвърдите горното рѣшение на Народното Събрание.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

Подписалъ: Министър на Вътрешните Дѣла,
Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ приказъ подъ №. 7 отъ 10 февруари т. г. и. д. Балбунарски околийски началникъ Тодоръ Димитровъ се уволява отъ длѣжностъ за нередовности по служба; на негово място се назначава и. д. началника на IV участъкъ въ гр. София П. Райевъ, а на място послѣдния и. д. Босилеградски околийски началникъ А. Марковъ.

Съ приказъ подъ №. 8 отъ същата дата бившиятъ Горне-Орѣховски околийски началникъ Лазарь Хаджиевъ се назначава за и. д. Босилеградски околийски началникъ, на място вакантно.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АЃЛЪ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавъсъ“.)

Лондонъ, 9 февр. Конференцията вчера не е направила никакво рѣшение, защото Руский посланикъ не ималъ подробни инструкции относително Килийския въпросъ.

Вѣрватъ че този въпросъ нещо може да се уреди още до за една седмица.

Standard казва че Франция и Англия не приематъ да се продължи пълномоцието на Европейската комисия за периодъ по-малко отъ 20 или 25 години. Тѣ предлагатъ още, Европейската комисия не може да се разпусне — безъ единодушното съзволение на всичките членове.

Цариграеъ, 9 февр. Събранието на посланиците за окончателно избиране новъ управителъ на Либанъ се е отложило.

Парижъ, 9 февр. Новият кабинетъ е съставенъ така: — г-н Ж. Ж. Ферри — предсѣдателъ и министъ на просвѣщението; Шалунель Лакуръ — на външните дѣла; Валдекъ Руссо — на вътрешните дѣла; Мартинъ Фейлле — на правосъдието; Тибоденъ — на войната; Карлъ Бронъ — на мореплаванието; Тиардъ — на финансите; Ренъналъ — на общите сгради; Мелинъ — на земедѣлието; Кошери — на пощите и телеграфите, и Херисонъ на търговията.

Temps мисли че Дунавската конференция ще достигне рѣшение съ което вмѣсто да улесни ще затрудни още повече за въ бѫдещето Дунавски въпросъ.

Лондонъ, 9 февр. Сърбия иска да се приеме и тя въ Галацката комисия, съмнително е обаче че ще сполучи, при всичко че Австрия и Германия я подкрепятъ, защото другите сили сѫ ѹ противни.

Триполисъ, 9 февр. Портата, като признала справедливостта на заявлението на Графъ Корти, телеграфира до Триполския управителъ лично да направи официална визита на Италианския консулъ и да му изрази скърбъта си за случката. Въ слѣдствие на това дадено на Италия удовлетворение, Графъ Корти ще може да тръгне по отпускъ за Римъ въ петъкъ.

Берлинъ, 9 февр. Депутатската камара е гласувала унищожаванието на двѣтъ послѣдни категории отъ класовете, които плащатъ даждия, а е отхвърлила предложението за увеличение на налогите върху спиртните птиета и върху тютюните за попълнение на унищожението приходи.

Парижъ, 11 февр. Единъ указъ отъ предсѣдателя на републиката уволява дуковете Омалский, Алесонский и Шастерски отъ длѣжностите имъ, които занимаваха въ войската.

Берлинъ, 11 февр. Министъръ на исповѣданята заявилъ въ Пруската депутатска камара, че между Императора и Папата слѣдватъ да се размѣняватъ писма, които иматъ за цѣль изравнението въпроса по управлението на католическата черква. Императоръ е вече отговорилъ на послѣдното писмо на Папата.

„Сѣверната Германска газета“ обнародва нотата на М. Якобини отъ 9 януари (н. с.), за която се говори въ послѣдното отъ Папата писмо.

Лондонъ, 12 февруар. Конференцията се събира днесъ послѣ пладнѣ. Всичките сили се представляваха въ това събрание съ искключение на Румъния и България.

Увѣряватъ, че работятъ сѫ много напреднили. Всичките главни въпроси сѫ разисквани и приети по принципъ.

Вѣрва се, че рѣшението на въпросите ще бѫде благоприятно отъ точна зрѣния на Австрия и Русия. — Идущето засѣдане ще стане, по всяка, вѣроятностъ въ срѣда. — Въ вторничното си (отъ 8 того) засѣдание, конференцията е отхвърлила исканието на Сърбия да се приеме въ Галацката комисия; само Австрия и Германия се е подкрепили.

Русия е заявила, че ако се приеме Сърбия, тя ще поисква да се приеме и България.

Приеманието Руското предложение относително Килийския рѣжавъ се счита като несъмнѣнно въ слѣдствие на отстѫпките, които прави Русия.

Парижъ, 12 февр. Депутатската камара е исказала съ болшинството отъ 200 гласа довѣрието си въ кабинета като е одобрила уволяванието отъ военните длѣжности Орлеанския принцове.

Отъ Върховният Кассационенъ съдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 28.

Углавното отдѣление на Върховният Кассационенъ съдъ, обявява за знание на интересуващите се страни и лица, че въ сѫдебните му засѣдания презъ идущий мѣсяцъ марта т. г. ще се разглеждатъ слѣдующите дѣла:

На 4 марта углавното дѣло №. 87 по описа, на Хаджи Сюлейманъ Сюлейманоглу, живущъ въ г. Търново, обвиняемъ отъ Абдуль Рахмана X. Исмаиловъ изъ сѫщия градъ, въ нанасяне обида съ думи на съпругата му.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 41 по описътъ, на Хаджи Лазаръ Хаджи Христовъ изъ г. Горна Орѣховица, по обвинението му предвидено въ чл. 58 и 66 отъ Отоманският наказателенъ законъ, и

Углавното дѣло №. 42 по описа, на Воинъ Митовъ изъ село Стопъ, Дупничка околия, обвиняемъ въ укриване контрабанда тютюнъ.

На 8 марта углавното дѣло №. 43 по описа, на Димитъ Лазаровъ изъ г. София, обвиняемъ въ наносвание побой на Дона Атанасова изъ сѫщия градъ, чрезъ което ѝ причинилъ помѣтнуване.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 44 по описа, на Иванъ Чобановъ и Божанъ П. Радевъ, бивши сортировщици при Софийската пощенска станция, обвиняеми въ укриване едно препоръчано писмо, и

Углавното дѣло №. 45, на Цачо Серевъ изъ с. Бълъничево, въ Плѣвенският окръгъ, обвиняемъ въ кражба на пушка отъ Дойно Колювъ изъ с. Брусенъ, Орханийският окръгъ.

На 11 марта углавното дѣло №. 46 по описа, на Гърекоподданинъ Иосифъ Бенишъ, Морено Ескинази и Самуилъ Юда изъ г. Русе, обвиняеми въ продаване птици и тютюнъ безъ патентъ.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 48 по описътъ, на Петраки Христовъ и Христо Петровъ изъ г. Плѣвенъ, обвиняеми въ кражба на пари изъ кѣщата на Кара-Ташевъ изъ сѫщия градъ, и

Углавното дѣло №. 49 по описътъ на Иванъ Мискиновъ изъ с. Кочериново Дупничка околия обвиняеми въ кражба на кожи отъ Кочо Касапъ изъ сѫщото село.

На 15 марта углавното дѣло №. 51 по описа, на Маринъ Ив. Барбовъ изъ г. Провадия, по обвинението му въ случайно убийство на Савва Провадалиевъ.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 52 по описа, на Кирезъ Кирезовъ изъ с. Кара-Агачъ, въ Русенският окръгъ, обвиняемъ въ кражба на единъ волъ отъ Мито Пѣевъ изъ с. Кара-Коджаларъ.

Углавното дѣло №. 53 по описа, на Петръ Недѣлковъ, Гига Колевъ и Иванъ Тоневъ изъ село Ноевци, Брѣзничка околия, обвиняеми въ укриване 309 кола съно при описание на десетока презъ 1880 година.

На 18 марта углавното дѣло №. 54 по описа, на Колю Видоловъ изъ с. Стубенъ, Берковска околия, обвиняемъ въ кражба на волове принадлежащи на Христи Горановъ, Лило Цѣковъ, Ангелъ Геновъ, Тодоръ Геновъ, Тома, Неновъ и Теодоръ Христовъ изъ сѫщото село.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 55 по описътъ, на Исмаиль Алиевъ, Юнусъ Имамъ, Мехмедъ Али Пехливанъ и Кара Сали, въ с. Кукуй, Балчикска околия, обвиняеми въ наносвание побой а Зилха Салиева и Хабибе Бекирова изъ сѫщото село.

Углавното дѣло №. 56 по описътъ, на Константинъ Стоичковъ изъ с. Пастухъ, Дупничка околия, обвиняемъ въ обезчествяване Мария Николчова, дѣвица, изъ с. Четирци, Кюстендилска околия.

На 22 марта углавното дѣло №. 57 по описа, на Христо Мановъ изъ г. София, обвиняемъ отъ Соф. окр. управление въ продаване писмение безъ патентъ.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 58 по описа, на Тусчи Хаджи Исмаиль Якубовъ изъ г. Шуменъ обвиняемъ отъ Нашимъ Насрулаховъ изъ сѫщия градъ въ наносвание обида съ думи, и

Углавното дѣло №. 59 по описа, на Димитъ Андреевъ изъ г. Тутраканъ, въ наносвание обида съ думи и дѣйствие на Мария Новоческо, живуща въ сѫщия градъ.

На 29 марта углавното дѣло №. 60 по описа, на Италианско подданий Леополдъ Блумбергъ, живущъ въ г. Русе, обвиняемъ отъ митническия стражаръ Коста Филчевъ въ наносвание обида съ думи при испълнение служебната си обязанностъ.

Въ сѫщия денъ углавното дѣло №. 61 по описа на Николай Поповъ изъ г. Русе, обвиняемъ отъ Русенският окръженъ съвѣтъ въ недамокъ произлѣзъ въ кассата на сѫщия съвѣтъ, презъ врѣмето когато той е билъ членъ кассиеръ, и

Углавното дѣло №. 62 по описа, на Юва Димова живуща въ г. Добричъ, обвиняема отъ Стояна Жековъ изъ сѫщия градъ, въ кражба на седефъ и разни златни турски монети.

София, 10 февруари 1883 година.

Секретарь: Н. Беневъ.

Отъ Министерството на Финансите.

ОБЯВЛЕНИЕ

№. 2313.

Кюстендилският окръженъ управител при рапорта си отъ 29 минюля януари подъ №. 616 препраща единъ фалшивъ (калпавъ) български сребренъ левъ, който се намѣрилъ у нѣкой си Деспотъ Цвѣтковъ въ гр. Кюстендилъ. Изглѣда на тая монета е, че нѣма обикновенната глаткостъ и звѣнь, и като се сравни съ другъ не фалшивъ левъ по края, дѣто пише „Боже нази България“, забѣлѣзва се, че шрифта въ фалшифите по кратъкъ и не се срѣща съ тая на истинските. Освѣнъ това, метала отъ който е направена монетата изглѣда като да е калай.

Министерството на Финансите като явява горѣзвложеното за предупреждение на населението при приемане на подобни монети, предлага на всички администратори власти, строго да слѣдятъ за това и въ случай, че се хване нѣкое лице, което разпространява подобни фалшиви монети, веднага да го предаватъ на надлѣжните сѫдилища за да се постъпятъ съ такъвъ съгласно съ закона.

София, 7 февруари 1883 год.

ОБЯВЛЕНИЕ

Министерството на Финансите обявява на всички интересуващи се, че на 1 марта т. г. ще се продава въ зданието на Софийския окръженъ съвѣтъ, съ публични търгове (които ще станатъ съ тайна конкуренция) по-миналогодишния (1881 г.) правителственъ десетъкъ отъ дребните храни на Кюстендилското окръжение, количеството на които се означава както слѣдва:

Наименование на околии	жито оки	ржъкъ оки	ичум. оки	овесъ оки	лименъ оки	сурж. оки	просо оки
Въ Кюстендилската ок.	13600	38410½	20361	14453½	—	—	153½
„ Дупничката „	75858	321.63	69992	94876	—	—	53
„ Радомирската „	911	67180½	42434	83902½	8348	242481	—
всичко	90369	426754	132787	193232	8348	242481	206½

Условията на търговете сѫ слѣдующите: а) продаванието десетъка почнува отъ 1 марта и продължава до 5 марта включително, но ако слѣдъ сключването търговете се яви нѣкой конкурентинъ, който въ продължение на 24 часа, т. е. до 6 марта въ 5 часа по планинъ, би наддалъ 5% върху нѣкоя околия или върху нѣкой само видъ отъ продаваемите храни, търговете за наддадените околии или видове се подновяватъ на слѣдующия денъ, сирѣчъ на 7 марта въ 9 часа сутринта и се закриватъ въ 3 часа по планинъ съ възлагане десетъка връзъ оногова, цѣнитъ на когото сѫ най-вигодни за съкровището; б) търговете се считатъ за окончателни, слѣдъ като се потвърдятъ отъ Министерството на Финансите; в) конкурентите, които ще взематъ участие въ търговете, сѫ длѣжни да представятъ залогъ 10% отъ стойността на храните, опредѣлена приблизително отъ окръжния съвѣтъ споредъ пазарните цѣни; г) търговците се задължаватъ да приематъ купения имъ отъ правителството десетъкъ въ съответствието съ околийски градища, а за по нататъкъ да си го превозватъ на своя собственна сметка; д) правителството ще се распореди да предаде продадения на търговците десетъкъ не по късно отъ 1 май; е) исплащанието ще става по слѣдующий начинъ: петь дено слѣдъ сключванието на контрактите, купувачите плащатъ въ злато, по официалния курсъ, четвъртата част отъ стойността на купените храни, а щомъ приематъ първата четвърть предплащатъ за втората и т. н. пакъ въ злато, но това не имъ дава право да предявяватъ искъ за обезщетение, въ случай, че по непредвидени причини правителството не би можало да предаде контрактираното количество, и ж) търговците се задължаватъ да водятъ сметките си по приеманието десетъка споредъ правилата означени въ 1, 3, 8, 12 и 13 членове отъ наставленията по тоя предимѣтъ.

Задължка: Съгласно 32 чл. отъ закона за публичните търгове, наддаванието 5% ще става въ разстояние на 15 дена слѣдъ получените въ първий търгъ цѣни, сирѣчъ до 20 Марта включително. Ако въ Течението на тоя срокъ се получатъ нови предложения, отваря се новъ търгъ, който трае само единъ денъ, тъй щото на 22 марта търговете се сключватъ да водятъ сметките си по приеманието десетъка споредъ правилата означени въ това и предаванието десетъка ще се продължи до 15 май.

Софийският окръженъ съдъ.

РЕШЕНИЕ

№ 550.

Въ името на Негово Височество Александъ I Князъ Български, Софийският окръженъ съдъ, отдѣление гражданско, състоѧщъ отъ подпредсѣдателя Пантелеї Урумовъ, членовете: Иванъ Ивановъ, и Петъръ Драндаровъ, при подсекретаря Петко Стоиловъ, въ

публичното си съдебно засъдение, на двадесет и осмий декември хилядо и осемстотинъ осемдесет и първа година, разглѣда търговското дѣло №. 337, съ което спорѣдъ прошението си Симеонъ Лебель, Романски подданикъ и Симеонъ Аврамовичъ ж. Софийски чрѣзъ повѣренникъ имъ Н. Сукнаровъ претендиратъ отъ Германски подданикъ Филип Шернера, първийтъ 4736 фр. и 40 стот. вториятъ 4082 фр. и 44 стот. остатъкъ отъ транспортъ.

Въ засъднието на съда отвѣтникъ се не яви нито самъ лично, нито чрѣзъ свой упълномощникъ, ако и да бѣше повиканъ съ призовка №. 3536, проводена чрѣзъ Германското дипломатическо агентство, а само се представи упълномощникъ на иститъ Н. Сукнаровъ.

Съдътъ доклада на дѣлото упълномощниятъ Сукнаровъ поддържа напълно писменното си прошение отъ 13 юни 1881 година, като добави, че друго не му остава да говори, понеже нѣма противната страна, освѣнъ на основание на смѣтката, подтвърдена отъ надлѣжната кантора, съ която довѣрителитъ му иматъ да зиматъ отъ Филип Шернера Симеонъ Лебель 4736 фр. 40 ст. и Симеонъ Аврамовичъ 4082 фр. 44 стот. и помоли съдътъ да осѫди отвѣтника да заплати дължната сума на довѣрителитъ му и поиска предварително испълнение на рѣшението съгласно съ ст. 286 отъ Вр. Съд. Правила.

Съдътъ като има прѣдъ видъ неявяванието на отвѣтника ни самъ лично, нито чрѣзъ свой довѣренникъ, ако и да е повиканъ формално, съ призовка чрѣзъ дипломатическото Германско агентство подъ №. 3536, проводена прѣзъ казаното агентство нему за получаванието, на която управителъ на канцеларията му е подписалъ.

Като има прѣдъ видъ сключената равносмѣтка отъ 30/12 юния 1881 год. между Филипъ Шернеръ и иститъ, отъ която се вижда, че Филипъ Шериеръ остава дълженъ на Симеона Лебель 4736 фр. и 40 стот. и на Симеонъ Аврамовичъ 4082 фр. 44 стот. остатъкъ отъ транспортъ.

На основание горнитъ, и съгласно съ ст. 134, 167, 281, п. 1 и 972 отъ Врѣменните Съдебни Правила,

Рѣши заочно и неокончателно:

Осѫжда Германски подданикъ Филипъ Шернера да заплати на Симеонъ Лебель, Румански подданикъ четири хиляди седемстотинъ и тридесетъ и шестъ франка и четиредесетъ и четири стотинки, и на Симеонъ Аврамовичъ четири хиляди осемдесетъ и два франка и четиредесетъ и четири стотинки остатъкъ отъ транспортъ и съдебните разноски по това дѣло.

Рѣшението въ окончателна форма се обяви днесъ на 12 януари 1882 година съгласно съ ст. 270 и 277 отъ Врем. Съдеб. Правила и недоволната отъ него страна има право на възвѣдване въ дѣлъ недѣленъ срокъ отъ денътъ на връчванието и преписъ отъ настоящето рѣшение съгласно съ ст. 290 отъ Врѣменните Съдебни Правила.

Първообразното подписали: подпредсѣдателъ Пантелей Урумовъ, членовете: Иванъ Ивановъ, и Петъръ Драндаровъ и подсекретаря Петко Стоиловъ.

Подпредсѣдателъ: Пантелей Урумовъ.

Подсекретаръ: Петко Стоиловъ.

2—(122)—3

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество Александъ I-ий.
Български Князъ.

Плѣвненскиятъ мировий съдия, въ съдебното засъдение отъ днесъ 2-ий ноември 1882 година, като се разгледа гражданско дѣло подъ №. 232, по тѣжбата на Мути Саръ Алиевъ отъ Плѣвенъ противъ братя Пъшо и Тачо Табакови, бивши жители отъ г. Плѣвенъ за сега живущи въ София за 3015 гроша бащинъ имъ дѣлгъ.

Плѣвненскиятъ мировий съдия съ основание на ст. ст. 76, 100, 103, 115, и 116 отъ съдопроизводството по гражданско дѣло, задочно.

Рѣши:

Братя Пъшо и Тачо Табакови отъ Плѣвенъ да заплатятъ на Мути Саръ Алиевъ отъ Плѣвенъ 3015 гроша, плюсъ съдебните разноски и за публикации които е расходвалъ и ще расходва до исплатището имъ.

Това рѣшение е неокончателно и подлѣжи на обтѣжване въ Плѣвненскиятъ съдъ въ единъ мѣсяченъ срокъ отъ денътъ на произнасанието рѣшението въ окончателна форма съгласно 132 ст. отъ граждanskото мирово съдопроизводство; рѣсението ще се прочетѣ окончателно на 4 ноември 1882 година.

Мировий съдия: Мустаковъ.

Секретаръ: Хр. Бурджиевъ.

2—(1565)—3

Шуменскиятъ окръженъ съдъ.

Рѣшеніе

№ 237.

Въ името на Негово Височество Александъ I Князъ Български на двадесет и вторий ноември хилядо осемстотинъ осемдесет и втора година, Шуменскиятъ окръженъ съдъ отъ състава: предсѣдателъ

Добри К. Стойковъ, членове: Костантинъ Симеоновъ, Никола П. Догановъ, и при секретаря, Харизанъ Харизановъ, въ публично засъдение слуша гражданско дѣло подъ №. 158 заведено по искуствъ на Христа Ивановъ, жителъ Шуменски, повѣренникъ на наследници на Рашида Салиевъ противъ Бинбashi Сюлейманъ Ефенди, Тахировъ, тоже Шуменецъ, за една воденица заедно съ приходъ 15,000 гроша.

Обстоятелствата на туй дѣло сѫ следующитѣ: на 14 юни н. г. Христо Ивановъ подаде прошение въ Шуменски окръженъ съдъ, въ което излага, че довѣрителитъ му Джамиле Османова, настойница на Хатидже Рашидови, Лейля и Айша Раширова, и Дурие Салиева настойница на Мехмеда, Рюстема, Сабри и Айше Мехмедови всичкитѣ наследници на Рашида Салиевъ, притѣжавали по наследство отъ помѣнѣти Рашида една воденица съ два камъка и празно място за построяване на третий камъкъ въ околността на С. Бѣлъ-брѣгъ, Шуменско окръжие, която воденица прѣзъ мѣсецъ юни, или юлий 1876 год. завладѣла самоправно Бинбashi Сюлейманъ Ефенди. За доказателство на това Ивановъ прилага четири документа, между които едно рѣшение отъ съдиището Шехислямско въ Цариградъ и моли да се призове Бинбashi Сюлейманъ Ефенди Тахировъ, жителъ въ Цариградъ и да се осѫди да му предаде воденицата заедно съ шестогодишния и приходъ 15,000 гроша, и съдебните разноски по дѣлото.

При разбирателството на туй дѣло се яви истецъ Христо Ивановъ и вмѣсто отвѣтника Рашидъ Хюсеиновъ който съ особно опредѣление не се призна за повѣренникъ на отвѣтника Бинбashi Сюлейманъ. Ищещъ помоли съдътъ да осѫди отвѣтника съгласно исковото му прошение, като му се допустне и право на предварително испълнение.

За да разрѣши това дѣло съдътъ взе въ съображение: 1) отвѣтника е призванъ чрѣзъ Държавенъ Вѣстникъ за явяване въ четири-мѣсеченъ срокъ, нѣ не се яви ни лично ни чрѣзъ законенъ повѣренникъ; 2) Отъ представените документи: рѣшение отъ съвѣта Хазрѣти Фетваменахъ, издадено на 9-и шевалъ 1286 година едно удостовѣрение отъ Шуменскиятъ съдебенъ съвѣтъ, издадено на 6-и сеферъ 1285 год. и едно свидѣтелство отъ старѣшинитѣ на с. Бѣлъ-брѣгъ, се доказва че спорната воденица е собственостъ на Рашида Салиевъ; 3) Ищещъ недоказва съ нищо, че отвѣтника самоправно е завладѣла воденицата, вслѣдствие на което да се образува дългъ за наемъ 15,000 гроша, слѣдователно тоя искъ неможе да се счита основателъ и 4) Молбата на ищещъ за право на предварително испълнение теже е неоснователна, тъй като отвѣтната страна не съществува самопризнание и документитѣ на ищещъ не сѫ неопровергими. Водимъ отъ изложеното и на основание ст. ст. 134, 138, 167, 168, 281, пар. 1, 971 и 972 отъ Врѣмен. Съдеб. Правила съдътъ **Постанови**: признава спорната воденица притѣжание на Рашида Салиевъ и осѫжда Бинбashi Сюлейманъ Тахировъ да я предаде на Христа Ивановъ (повѣренникъ на Рашидовите наследници) заедно съ съдебните гербови и за водение на дѣлото разноски, а искъ за наемъ на воденицата 15,000 гроша се отхвърга като неосновенъ.

Настоящето рѣшение подлѣжи на обжалване по въззивенъ редъ въ Русенскиятъ апелативенъ съдъ въ растояние на два мѣсeца, отъ денътъ на еднократното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписали: предсѣдателъ Добри К. Стойковъ, членове К. Симеоновъ, Н. Т. Догановъ и приподписалъ секретаря Х. Харизановъ.

1—(1772)—1

МѢСЕЧНА ВѢДОМОСТЬ за числото на арестантитѣ въ затворитѣ по Княжеството. за септемврий 1882 година.

№ по редъ	Название на затворитѣ	подъ съдѣствие	осѫдени	Всичко	Задѣлѣжка
1	Софийски затворъ	46	41	87	
2	Видински "	35	109	144	
3	Търновски "	39	38	77	
4	Русенски "	51	89	140	
5	Варненски "	49	54	103	
6	Шуменски "	43	191	234	
7	Кюстендилски "	17	28	45	
8	Братчански "	35	25	60	
9	Плѣвенски "	2	18	20	
10	Разградски "	2	8	10	
11	Силистренски "	21	5	26	
12	Провадийски "	8	15	23	
13	Берковски "	—	—	—	
14	Раховски "	2	11	13	
15	Еленски "	—	—	—	
16	Трънски "	1	4	5	
17	Самоковски "	8	39	47	
18	Севлиевски "	21	26	47	
19	Свищовски "	6	10	16	
Прѣзъ цѣли мѣсецъ				385	711
					1097

Отъ главната распоредителна комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1.

По распореждането на Военното Министерство, главната распоредителна комиссия обявява, че на 7 марта т. г. въ 10 часа сутреньта ще бѫдѫтъ произведени търгове въ управлението на западниятъ воененъ отдѣлъ въ г. София за доставката на слѣдующите материали:

- 1.) Лагерни палатки 224 и съ пълни припреноси платнища 2500 бори.
- Срокъ на доставката въ г. София 1 юни.
- Залогъ за тѣзи търгове — 4500 лева.
- 2.) Голѣми ботуши 350 чифта и малки ботуши 350 чифта.
- Срокъ на доставката 1 септемврий.
- Залогъ за търговете 1050 лева.
- 3.) Черги (одеяли байкови) 130.
- Срокъ на доставката 1 май.
- Залогъ за търговете 150 лева.
- 4.) Цѣни за поправка на обущата въ Военното училище въ течение на годината изъ готовъ материалъ, а именно: прешиване нагаловките, съшиване на ботуши и подшиване на полустъпалата.
- Залогъ за търговете 300 лева.
- 5.) Маски 5, стола 10, столчета за столовая 20 и шкавчета за спални 100.
- Срокъ на доставката 1 октомврий.
- Залогъ за търговете 600 лева.

Търговете ще бѫдѫтъ произведени съ тайна конкуренция съгласно законътъ за публичните търгове отъ 18 декември м. г.

Предложениета въ запечатани пликове (Cahier des charges) трѣбва да се представляватъ въ распоредителната комиссия до 10 часа сутреньта на 7 марта, която се помѣщава въ управлението на западниятъ отдѣлъ.

Никой не може да бѫде приетъ да конкурира, ако не представи свидѣтелство за честностъ отъ мѣстното свое кметство, свидѣтелство за способность и редовенъ актъ, който да удостовѣрява, че е вложенъ нужния за търга залогъ.

Освѣтъ това чуждеподданните даватъ декларация, че въ случай на препиряня по предприятието тѣ ще се сѫдятъ въ мѣстните сѫдилища безъ консулска защита.

Началниците на учрѣжденията и лицата, на които по законътъ 18 отъ декември е представено участие въ търговете, да благовољатъ на означениятъ срокъ да направятъ распорежданя за назначението на членове, а тѣй сѫщо и сами да присѫтствуватъ въ главната распоредителна комиссия.

Желающите да зематъ участие въ търговете и да се запознаятъ съ образите и писмените условия, могатъ да се явятъ за споразумѣние всѣки денъ отъ 11 до 12 часа при дѣловодителя на комиссията въ управлението на отдѣла въ г. София.

За предсѣдателя на комиссията

Капитанъ: Рихардъ.

Дѣлоизводителъ: Поручикъ Атанасовъ.

1—(159)—3

Софийско град. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 254.

На 18 того, на 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помѣщението на Софийското градско общинско управление, ще се отдава съ явно публично намаляване, исконванието на около 2000 дупки за насаждане дръвя по улиците въ градъ София и околността му.

Ще се иска депозитъ 150 лева.

По-подробните условия въ техническото отдѣление при общинското управление.

София, 10 февруари 1883 година

И. д. помощ. Кмета: Гр. Гладиевъ.

Помощ. секретаря: Ст. Георгиевъ.

1—(166)—1

Софийски окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 520.

Софийски окрѣжниятъ управителъ съвѣтъ извѣствява интересуващи се, че на 18 того въ помѣщението на съвѣта отъ 12 до 3 часътъ подиръ обѣдъ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на слѣдующите безстопани животни (юва) на които стопаните не се явиха съ нуждните доказателства за да си ги взематъ надирѣ, съгласно съ обявленията на съвѣта подъ №. 86 и 88 отъ 10 и 11 януари т. г. публикувани въ „Държавни Вѣстникъ“ брой 4, именно: една кобила съ малко женско ждребе имѣющи слѣдующите бѣлѣзни: кобилата 5-6 години, косъмъ червенъ и на челото малко бѣло: ждребето на 1 година косъмъ чистъ; и единъ конь на 8 години, вранъ, на челото листъ, съ прѣдна нога кривъ, на дясната задна нога на сапата ударенъ съ колецъ.

Желающите да взематъ участие въ търговете, нека се явятъ въ канцеларията на съвѣта въ определеното време.

София, 8 февруари 1883 година.

Предсѣдателъ: С. П. Величковъ.

Секретаръ: Г. В. Райновъ.

1—(156)—1

Отъ Самоковската митрополия.

ИЗВѢСТИЕ

№ 24.

Петаръ Богдановъ Кузмановъ супругъ на Стоянка Илкова отъ с. Бистрица (Софийска околия) преди четири години оставилъ супругата си и отишълъ неизвѣстно гдѣ, и отъ тогава не се знае живъ лие или не; затова се извѣствява чреѣть настоящето, че ако би въ разстояние на три мѣсеци подиръ троекратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ не се обади поменжтнѧтъ Петаръ Богдановъ, ще се даде позволение на Стоянка Илкова да постѫпи въ други бракъ, споредъ просбата ѝ.

Самоковъ, 5 февруари 1883 година.

Митрополитъ Самоковски: Доситетъ.

1—(157)—3

Софийски окрѣженъ сѫдъ.

ПРИЗОВКА

№ 692.

Софийски окрѣженъ сѫдъ, съгласно ст. 115 п. 1 отъ Временните Сѫдебни Правила, призовава бившите жители изъ село Флорентинъ, Видинска околия, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣсто жителство Али Махмудовъ да се яви въ сѫдътъ въ шест мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване призовката въ „Държавни Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениетъ срѣщо него отъ Видинската сиротска касса искъ, за 1000 гр. съ записъ.

Въ случай на неявяванието му лично или чреѣть свой повѣренникъ, въ назначениетъ срокъ; сѫдията съгласно ст. 115 и 116 отъ Сѫдопроизводството по гражданските дѣла, ще рѣши дѣлото задочно.

Продаваючите имоти не сѫ заложени, и ще са продаватъ за удовлетворение искътъ на търговеца Мекишли Мехмедъ Бей състоящъ отъ 295 $\frac{3}{10}$ турски лири и 270 лева сѫд. разноски и за водение на дѣлото.

Желающите да купятъ горните имоти, могатъ да разглѣдатъ формалностите по това дѣло и да наддаватъ въ канцеларията ми, всѣкий день: отъ часа 9 до 12 предъ пладне и отъ 2 до 5 слѣдъ пладне, съ искключение неприсѫтствените дни.

Търново, 19 Октомврий 1882 год.

Сѫдебниятъ Приставъ: Г. С. Писаревъ.
2—(1491)—3

Видински мировий сѫдъ.

ПРИЗОВКА

Видински мировий сѫдъ, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Временните Сѫдебни Правила, призовава бившите жители изъ село Флорентинъ, Видинска околия, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣсто жителство Али Махмудовъ да се яви въ сѫдътъ въ шест мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване призовката въ „Държавни Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениетъ срѣщо него отъ Видинската сиротска касса искъ, за 1000 гр. съ записъ.

Въ случай на неявяванието му лично или чреѣть свой повѣренникъ, въ назначениетъ срокъ; сѫдията съгласно ст. 115 и 116 отъ Сѫдопроизводството по гражданските дѣла, ще рѣши дѣлото задочно.

Видинъ, 20 ноемврий 1882 год.

Мировий сѫдъ: В. Бушарановъ.
Секретаръ: Т. Цановъ.
1—(1636)—3

ПРИЗОВКА

Видински мировий сѫдъ, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Временните Сѫдебни Правила, призовава бившите жители изъ г. Видинъ и отъ улицата Х. Димитриева, а по настоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣсто жителство Ахмедъ Рамазановъ да се яви въ сѫдътъ въ шест мѣсеченъ срокъ отъ денътъ на троекратното публикуване призовката въ „Държавни Вѣстникъ“ за да отговаря на предявениетъ срѣщо него отъ Видинската сиротска касса искъ за 3532 гр. и 1 пара съ записъ.

Въ случай на неявяванието му лично или чреѣть свой повѣренникъ, въ назначениетъ срокъ; сѫдията съгласно ст. 115 и 116 отъ Сѫдопроизводството по гражданските дѣла, ще рѣши дѣлото задочно.

Видинъ, 20 ноемврий 1882 год.

Мировий сѫдъ: В. Бушарановъ.
Секретаръ: Т. Цановъ.
1—(163(5)—3

Търнов. сѫд. приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 869.

Долуподписаний Григоръ С. Писаревъ, сѫдебниятъ приставъ при Търновски окр. сѫдъ, отъ Търново-Орѣховски участъкъ, на основание испѣтнит. листъ подъ №. 555, издаденъ отъ истиинъ сѫдъ на 17 февруари т. г. и съгласно съ ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Врем. Сѫд. Правила, чрезъ настоящето